

Труднощі функціонування галузі охорони здоров'я, особливо сьогодні, в період пандемії COVID-19, не повинні затьмарити основне професійне покликання наших медичних працівників – берегти людське життя. Десятиліттями в суспільстві формувалася довіра до медика, його суспільна роль визначена на рівні, який не загубився за хвилями соціальних перетворень.

Але останні роки в засобах масової інформації йде тенденція щодо створення негативного відношення до праці медика. Медіапростори заповнені жахами про вину лікарів і медичних сестер по відношенню до хворих, що вони навмисно не надають вчасно допомогу, не рятують життя. Одинокі випадки дійсно помилок тиражуються як масові явища. Негативне ставлення до медицини іноді формується і зомбується через телебачення, а деякі журналісти у своїх коментарях навіть дають оцінку як треба було лікувати.

Чому медики постійно повинні виправдовуватися? Є судова система, органи прокуратури і в демократичній державі треба дотримуватися встановлених процедур, а не звинувачувати медичних працівників у всіх бідах.

А чи знає громадське суспільство, що щорічно реєструються випадки протиправного посягання на життя і здоров'я медичних працівників зі сторони пацієнтів, їх родин та й просто громадян (погрози, насильство, захоплення в заручники, нанесення тілесних ушкоджень, вбивство, напади від тварин та інше), які призводять не тільки до пошкодження здоров'я, а й смерті. Профспілка неодноразово зверталася до урядових структур щодо прийняття закону по захисту медиків під час виконання службових обов'язків, як це існує для правоохоронних органів, державних виконавців та журналістів, але на жаль, їм сьогодні рекомендують звертатися до суду у приватному порядку.

Сьогодні ніхто не підраховує кількість врятованих медиками життів – завдяки їх професійності й відповідальності та всупереч обставинам: недостатньому фінансуванню та самої низької оплати їх праці серед інших галузей економіки. Хотілось порекомендувати тим, хто обвинувачує медиків у всіх своїх бідах, одягнути білий халат та прийти на 24 години на чергування поряд з ними до лікувального закладу. Не всі розуміють, що лікар – така ж сама людина, так само стомлюється, хворіє, має особливі клопоти і свою незахищеність, але не направляє на пацієнтів своє невдоволення. В суспільстві повинен бути основний принцип «не нашкодити». В медичній практиці лікарська помилка сприймається по-особливому: пацієнтами – як катастрофа, працівниками – як привід карати або милувати, лікарями – як урок на майбутнє. Треби прийти до порозуміння, а не ставати ворогами.

Пандемія «відкрила очі» всьому суспільству не тільки на стан охорони здоров'я, а й на працю медичних працівників за «копійчану» зарплату. Сьогодні з екрана телевізора люди висловлюють медикам вдячність за професіоналізм, за роботу в дуже нелегких умовах праці, за відданість професії, за людяність і навіть жертвність. Крім аплодисментів, лікарі і медичні сестри потребують вдячності за свою роботу не тільки підняттям оплати праці у рази, а й створення безпечних умов праці, забезпечення достатнім фінансуванням, підняттям вартості медичних послуг другого етапу реформування галузі. Бо якось у дискусіях і бурхливих обговореннях реформування непомітно загубили головну дійову особу – медичного працівника, який потребує допомоги і дуже любить свою роботу.

Поважайте медичних працівників і вони віддячать Вам сторицею!

Є.М.Заяць, голова Миколаївської обласної організації

профспілки працівників охорони здоров'я